

Publicerad 2015-05-27 23:37 av jagkommeringenstans
jag är så förbannat trött på att skriva om dig. HELA TIDEN.

jag blir arg och frustrerad på mig själv.
förbjuder min smskonversation med dig
att gå längre än såhär.
förbjuder mig att tänka på dina
salivsmekta läppar mot mina grustorra
förbjuder mig själv att gå vidare

jag har inte skrivit en enda dikt på ett år
orden har någonstans dött på vägen
och jag har älskat livet utanför mitt fönster
åkt tåg utan att ha gråtit
stått vid Fannys grav och skrattat åt minnen:

jag bär på sorg
men jag har kommit långt:
jag har kommit vidare

du var aspekten
ljuset
glimten
som jag saknat
den jag aldrig släppt in

men du.
fastnade.
slet sönder.
drog ner mig.

och jag har skrivit dikter
och gråtit på tåg
gett timmar åt det som
kunde varit

ibland fastnar jag i minnen
som inte finns
men som kunde ha skapats
och jag ler

som att det vore på riktigt.

för jag vet att vi
skulle ha varit så fina
så ärliga
och så varsamma mot varandra.
och fan.
fan vad det svider.

jag brukar lämna saker bakom mig
våldigt fort.
slappna av.
ta livet på kort allvar.
ligga mig till bekräftelse
och lämna saker utanför mitt liv

inte du.
jag skrattar åt minnen vi
aldrig skapade

tänker på hur patetisk jag är
och istället för att jaga dig
skriver jag en dikt

för jag är ju inte modig nog
att skriva att du fan är fast
under min hud
i mina sinnen
och i framtida minnen

för sist jag gjorde det sprang du
jag är inte modig nog att jaga dig
jag vill liksom inte bli
betraktad som jobbig

så istället skriver jag en dikt
känner mig patetisk
och känner en avsmak av
mig själv och den jag blivit

och älskar minnena vi aldrig skapade.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jagkommeringenstans med Poeter.se id #47884 innehar upphovsrätten